

skulde trænge igennem, maatte man stille det saaledes, at Kommunerne fik Lov til lige- frem at sige enten ja eller nej. Jeg er ikke saa fuldkommen bekendt med disse Forhold; men jeg tror, Grunden ligger deri. Derfor har jeg heller ikke været betænkelig ved Bestemmelsen; men sikkert er det, at jo mere Forslaget bliver opløst, desto sikrere Stilling kan man tage ved Overvejelsen om, hvorvidt Bestemmelsen skal beholdes eller eventuelt udgaa.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rump: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henbides til det Udvalg, som behandler de andre Forslag om Jærnbaner.

Uden Omtale blev ovennævnte Forslag af Rump
vedtaget uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 732 ff., Udvalgets Betænkning findes i Til- læg B. Sp. 1365 ff.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Indenrigsministeren:

Til § 17.

I 1ste Stykke, Linie 17—20, ændres: „han har lidt ved . . . udmeldte Mænd“ til: „han godtgør at have lidt ved de tagne For- holdsregler“.

Af samme:

Til samme Paragraf.

I 1ste Stykke, Linie 15, efter „med deres fulde Beløb.“ begynder ny Linie, og i samme Stykke, Linie 18—20, ændres: „For-

holdsregler . . . . . udmeldte Mænd.“ til: „Forholdsregler; om Erstatningens Størrelse har Politimesteren efter Forhandling med den skadelidte at gøre Indstilling gennem den vedkommende Amtmand til Indenrigsmini- sterens, der derpaa resolverer i Sagen; for Staden Kjøbenhavn sker Indstillingen af Politidirektøren. Intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa saadan Erstatning, kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er mis- fornøjet med den ham tillagte Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Tak- sation af 2 uvillige af Retten udmeldte Mænd; Udgifterne ved Takstationsforretningen bæres af det offentlige. Saavel Indenrigsministe- ren som den private kan forlange Overtaksa- tion, der foretages af 4 af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæ- res af den private, naar han har forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke har erholdt større Erstatning end ved den første Forretning, i modsat Fald af det offentlige.“

Formanden: Der er i det sidste Endringsforslag indløbet et Par smaa Tryk- fejl, de rettes i Bureauet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Mourier-Petersen):

Da dette Lovforslag, om jeg huster rigtig, allerede i 1887 af Regeringen blev fremjat til dette Ting, og da det adskillige Gange har været til Behandling i begge Ting, er det jo naturligt, at det har været Udvalgets alvorlige Bestræbelse at faa Sagen bragt til Ende denne Gang, efter som det dog fra alle Sider maa erkendes, at Lovforslaget vil være til Nytte og Gavn, og desuden tør der jo under de nuværende Forhold, hvorunder vi befinde os, forudsættes at være særlig Trang dertil. Det er ogsaa lykkedes Udvalget at bringe Enighed til Veje iblandt dets Medlem- mer saaledes, at samtlige Endringsforslag i Betænkningen ere stillede, som det ses, af hele Udvalget, men man nærer tillige et Haab om, at den Ordning, som vi foreslaa af Erstatningsspørgsmaalet i § 8, der hidtil har været den væsentligste Anstødssten for en Overenskomst mellem begge Tingene ind- byrdes og Regeringen, nu vil være i Stand til at fjerne Vanfærlighederne. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse af hele Erstatningsspørgsmaalet, hvorledes Ordning- en har været foreslaaet under de forskellige